
KÂRIA SÛRESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Taşlanan şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Rahmeti sonsuz, merhameti sınırsız Allah'ın adıyla,

(Kâria 101/1)

الْقَارِعَةُ

Kâria!

(Kâria 101/2)

مَا الْقَارِعَةُ

Kâria nedir?

(Kâria 101/3)

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ

Kârianın ne olduğunu ne bileceksin?

(Hakka 69/2)

مَا الْحَاقَّةُ

Gerçekleşen nedir?

(Hakka 69/3)

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ

Gerçekleşenin ne olduğunu ne bileceksin?

(Hakka 69/4)

كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ

Semûd ve Âd, kâriayı yalanladılar.

(Hakka 69/5)

فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ

Semûd azgınlıkları yüzünden helak edildi.

(Hakka 69/6)

وَأَمَّا عَادُ فَأَهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ

Âd ise dondurucu, bir asi rüzgâr ile helak edilmişti.

(Rad 13/31)

وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمٌ بِهِ الْمَوْتَى بَلَّ لِّلَّهِ الْأَمْرُ
جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِسَّ الَّذِينَ آمَنُوا أَن لَّو يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ
كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادُ

Şayet o, kendisiyle dağların yürütüldüğü, yeryüzünün parça parça edildiği veya ölümlerin konuşurulduğu bir âyet kümesi olsaydı... Aksine, bütün bu işler Allah'ın elindedir. İnanıp güvenenler hâlâ ümitlerini kesmediler mi ki Allah isteseydi, elbette bütün insanları doğru yola iletirdi. Âyetleri inkâr edenlerin başlarına, yaptıkları şeyler sebebiyle felaket gelmeye devam eder veya yurtlarının yakınına kadar ulaşır. Sonunda Allah'ın vaadi gerçekleşir. Allah vaadinden asla dönmez.

(Kâria 101/4)

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ

O gün; insanlar kelebekler gibi dağılmış,

(Kâria 101/5)

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ

dağlar rengârenk yünler gibi yayılmış olur.

(Ta Ha 20/105)

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا

Sana dağlardan soruyorlar. Onlara de ki: "Rabbim onları kül gibi savuracaktır.

(Ta Ha 20/106)

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا

Yerlerini de dümdüz bırakacaktır.

(Hakka 69/13)

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ

Sura ilk defa üfürüldüğü zaman;

(Hakka 69/14)

وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً

yeryüzü ve dağlar kaldırılır, bir tek çarpma ile darmadağın edilirler.

(Hakka 69/15)

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

Olanlar asıl o gün olur.

(Mearic 70/8)

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ

Göğün erimiş bakır gibi olacağı gün,

(Mearic 70/9)

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ

dağlar, yere atılmış boyalı yün gibi olur.

(Mearic 70/10)

وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا

Bir can yoldaşı, diğer can yoldaşını sormaz.

(Kâria 101/6)

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ

Artık kimin tartıları ağır gelirse,

(Araf 7/8)

وَالْوِزْنُ يُومَدُ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

O gün tartı kurulacağı gerçektir. Kimin tartısı ağır gelirse, işte onlar kurtuluşa ereceklerdir.

(Müminun 23/102)

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

Kimin tartılanları ağır gelirse, işte onlar kurtuluşa erenlerdir.

(Kâria 101/7)

فَهُوَ فِي عَيْشَةٍ رَاضِيَةٍ

o razı olacağı bir yaşayış içine girer.

(Hakka 69/21)

فَهُوَ فِي عَيْشَةٍ رَاضِيَةٍ

Artık o razı olduğu bir hayat sürecektir.

(Hakka 69/22)

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ

Yüksek bir cennette,

(Hakka 69/23)

فُطُوفُهَا دَانِيَةٌ

olgunlaşan meyveleri sarkmış halde:

(Hakka 69/24)

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ

“Geçmiş günlerde yaptıklarınızın karşılığı olarak; yiyin, için, afiyet olsun!”

(Kâria 101/8)

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ

Kimin tartıları hafif gelirse,

(Araf 7/9)

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ

Kimin tartısı hafif gelirse, âyetlerimize zulmetmeleri sebebiyle onlar kendileri kaybeder.

(Müminun 23/103)

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدِينَ

Kimin de tartısı hafif gelirse onlar kendileri kaybeder, cehennemde ölümsüz olarak kalırlar.

(Kâria 101/9)

فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ

onun anası hâviyedir.

(Kâria 101/10)

وَمَا أَدْرِيكَ مَا هِيَ

Hâviyenin ne olduğunu sen ne bileceksin?

(Kâria 101/11)

نَارٌ حَامِيَةٌ

O, kızgın bir ateştir.

(Ĝâşiye 88/1)

هَلْ أَتَيْكَ حَدِيثُ الْعَاشِيَةِ

Her şeyi saracak olay sana geldi, değil mi?

(Ĝâşiye 88/2)

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ

O gün kimi yüzler endişelidir;

(Ĝâşiye 88/3)

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ

çabalar, yorulur.

(Ĝâşiye 88/4)

تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً

Kızgın bir ateşe yaslanacaklardır.

(Ĝâşiye 88/5)

تُسْقَى مِنْ عَيْنِ آيَةٍ

Kendilerine kaynar bir kaynaktan içirilecektir.

(Ĝâşiye 88/6)

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيْعٍ

Onlara kuru dikenden başka yiyecek yoktur.

(Ĝâşiye 88/7)

لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ

O, ne besler, ne de açlığı giderir.
